

DE TAS

Een klassieke dokterstas, of toch een hipper variant? Wat zegt de tas eigenlijk over de dokter? En wat zit er in die tas? Huisarts Tom Rebholz heeft een echte dokterstas, maar wel een héle kleine.

TEKST: BERBER BIJMA / FOTO: MAARTJE KUPERUS

‘Mijn oude tas is een mooi contrast met de vernieuwingen in onze praktijk’

Wie? Tom Rebholz (65)
Huisarts sinds 1992
Hoe en waar? praktijkhouder in Nieuwegein

Die grote NHG-tas van de opleiding was ik wel zat toen ik ’m een paar jaar had meegezeuld. Er zat van alles in dat ik niet nodig had. Vroeger hadden dokters toch veel kleinere tassen? Daar raakte ik over aan de praat met een mevrouw die een brocanterie runde in Utrecht. Zij bleek in haar berging nog meerdere kleine dokterstassen te hebben, die ze toen liet zien. Daar heb ik er eentje van uitgezocht. Hij is vermoedelijk een jaar of honderd oud. Helaas weet ik niets van vorige eigenaren.

Inmiddels loop ik al een kleine dertig jaar met deze tas rond en ik zou niet meer anders willen. Bij gewone visites weet je waar je naartoe gaat en wat je nodig hebt. Voor spoedvisites hebben we op de praktijk één spoedkoffer staan, die we met z’n vieren gebruiken. Daar zitten bijvoorbeeld ampullen in. Dat is veel duurzamer dan alle vier een volledig gevulde tas. En op de huisartsenpost zit alles wel in de auto.

Met deze tas hoeft niemand te twijfelen: dat is de dokter. Dat vind ik wel fijn. Zo blij als ik met mijn tas ben, zo leuk vind ik mijn vak. Ik herken me totaal niet in al dat geklaag over hoe zwaar huisartsen het hebben. Ik denk dat ik nog wel een jaar of vijf blijf werken. Daarna krijgt deze tas een ereplek in huis. Om nou te zeggen dat die tas een stuk van mijn identiteit is, dat gaat misschien wat ver. Maar toch: die tas, dat ben ik wel een beetje. ¶

EEN BLIK IN JOUW TAS?

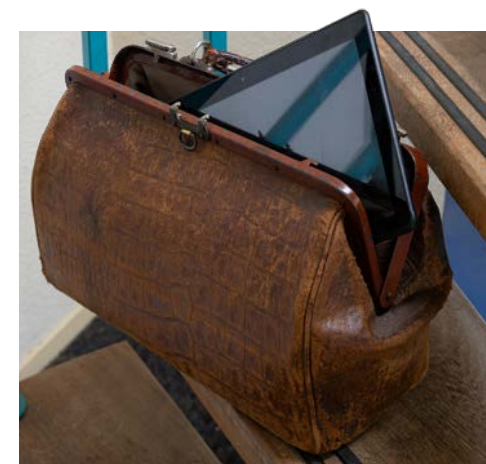
Wil je vertellen over jouw dokterstas? Meld je aan voor deze rubriek via dedokter@lhv.nl met in de titel ‘dokterstas’.

Otoscoop, stethoscoop, saturatiemeter, bloeddrukmeter, reflexhamer, 2 handschoenen en een pen. Meer heb ik niet nodig. Dat zijn zo weinig spullen, dat ik het meteen voel als de otoscoop er nog niet in zit – die ligt normaal op mijn bureau in de spreekkamer.

Ik heb de tas voor dertig euro gekocht en een paar jaar geleden voor ongeveer het tienvoudige de voering laten vernieuwen, met twee vakjes. Of die tas dat waard is, zou ik niet weten. Het is het mij waard. Het is een mooie doorleefde tas, die nog perfect functioneert. Bij het opknappen is er een leren sticker met mijn naam in aangebracht.

Wij hebben in onze praktijk altijd vooropgelopen met vernieuwingen. Mijn oude tas vormt een mooi contrast daarmee. Soms neem ik m’n tablet mee als ik op visite ga, zodat ik het HIS bij de hand heb. Die moet dan los in de hand, want die past niet in de tas.